

ΜΕΤΑΪΜΠΡΕΣΣΙΟΝΙΣΜΟΣ

Πρόκειται για ιδιαίτερα ευρύ όρο που καλύπτει μεγάλο μέρος της εικαστικής δημιουργίας από τη δεκαετία του 1880 και μέχρι τα πρώτα χρόνια του 20ού αιώνα. Ο Γκωγκέν, ο Σεζάν και ο Βαν Γκογκ είναι οι πιο σημαντικοί εκπρόσωποι του κινήματος αυτού. Το κίνημα αυτό περιλαμβάνει ζωγράφους που εναντιώθηκαν στον ιμπρεσιονισμό. Αυτοί προσπάθησαν να δώσουν μια πιο εσωτερική και πνευματική όψη στα πράγματα υιοθετώντας πιο αφηρημένες μορφές. Ο μεταϊμπρεσιονισμός επηρέασε μεταγενέστερους καλλιτέχνες και κινήματα και προετοίμασε την αφαίρεση. Η τέχνη του Σεζάν άνοιξε το δρόμο στον κυβισμό, τα έργα του Βαν Γκογκ επηρέασαν τον εξπρεσιονισμό, ενώ αυτά του Γκωγκέν ήταν η αφετηρία του πριμιτιβισμού.

ΣΕΖΑΝ: ΛΟΥΟΜΕΝΕΣ 1905

Ο Γάλλος ζωγράφος **Πολ Σεζάν** (1839-1906), είναι ο μεγαλύτερος καλλιτέχνης του τέλους του 19ου αιώνα. Ο Σεζάν προσπαθώντας να αποδώσει την ουσία των πραγμάτων και ανικανοποίητος από τον Ιμπρεσιονισμό που έμενε μόνο στην επιφάνεια, έβαλε σκοπό να ανακαλύψει τη στερεή δομή των πραγμάτων μέσα από την έρευνα και την παρατήρηση της φύσης. Ο Σεζάν προσέγγιζε τη ζωγραφική του ως κάτι που πρέπει να σχεδιαστεί και να μορφοποιηθεί.

Η μεγάλη αυτή σύνθεση έχει χαρακτηριστεί ως το αριστούργημα της αρχιτεκτονικής φαντασίας του Σεζάν. Το καθετί συνενώνεται με την ατμόσφαιρα, κάθε χρωματική σχέση εναρμονίζεται και όλα βρίσκουν τη λειτουργία τους σε μια υπέροχη αρχιτεκτονική. Το κτίσιμο της σύνθεσης στηρίζεται σε ένα ισοσκελές τρίγωνο, σε μια κλασικά ισορροπημένη συμμετρικότητα.

ΒΑΝ ΓΚΟΓΚ: ΕΝΑΣΤΡΗ ΝΥΧΤΑ 1889

Ο Ολλανδός ζωγράφος **Βικέντιος Βαν Γκογκ** (1853-1890), ήταν αυτοδίδακτος, Ξεκίνησε να ζωγραφίζει όταν ήταν 27 χρονών. Μέσα σε 10 χρόνια, ως τη χρονιά που αυτοκτόνησε, δημιούργησε 800 περίπου πίνακες. Ο Βαν Γκογκ αγαπούσε τη φύση, τη γη και τους αγρότες. Πολλές φορές ζωγράφιζε και τον εαυτό του. Έχουν μετρηθεί 31 αυτοπροσωπογραφίες του. Χρησιμοποιούσε παχύ χρώμα (impasto) και οι πινελιές του πήγαιναν προς πολλές μεριές. Λάτρευε το κίτρινο χρώμα, που σήμαινε γι' αυτόν αγάπη και ζωή. Ερημιά, αγωνία, συγκίνηση και απόγνωση είναι τα συναισθήματα που ξεπηδούν από τους πίνακες του.

Μερικές φορές η **σηναισθηματική ένταση** που εξουσιάζει το Βαν Γκογκ του επέτρεπαν να ζωγραφίζει μια σκηνή σαν αυτή του πίνακα, στην οποία συχνές μαστιγώσεις χρωματός αγγίζουν τη σιλουέτα ενός δέντρου και κάνουν τους λόφους τις κοιλάδες και τα αστέρια να τρέχουν σαν μικροί καταρράκτες που ορμούν προς τη θάλασσα. Τα κυπαρίσσια, σαν σκοτεινές φλόγες απελπισίας, διαγράφονται καθαρά στον ουρανό.

ΓΚΟΓΚΕΝ: ΠΝΕΥΜΑ ΝΕΚΡΟΥ 1892

Ο Γάλλος ζωγράφος **Πολ Γκογκέν** (1848-1903), απελευθερωμένος από τις ιμπρεσιονιστικές επιρροές ζωγραφίζει **συμβολικά** έργα στα οποία κυριαρχούν τα όνειρα και οι αναμνήσεις. Ανέπτυξε ένα υπεραπλοποιημένο, μη νατουραλιστικό ζωγραφικό ύφος, στο οποίο κυριαρχεί η έμφαση στη διακοσμητική γραμμή και η χρήση πλακάτων, ζωνρών χρωμάτων.

Σε αυτόν τον πίνακα ο Γκογκέν εντυπωσιασμένος από τη μορφή και την κίνηση μιας νεαρής ταϊτινής, τη ζωγραφίζει προσδίδοντας στο έργο το στοιχείο της τοπικής παράδοσής και του τοπικού χαρακτήρα, με το πολύχρωμο φόντο και το κίτρινο σεντόνι. Τέλος προσθέτει το πνεύμα (συμβολικά) με τη μορφή μιας απλής γυναίκας. Με τα μοβ χρώματα του φόντου δημιουργεί μια ατμόσφαιρα τρόμου.

ΣΕΡΑ: ΛΟΥΟΜΕΝΟΙ 1884

Ο Γάλλος ζωγράφος **Ζορζ Σέρα** (1859-1891) θέλοντας να εφαρμόσει επιστημονικά τον Ιμπρεσιονισμό, παρακινημένος από τις επιστημονικές θεωρίες για τα φαινόμενα της όρασης, τις παρατηρήσεις και πειράματα για το φως και το χρώμα (του Σεβρέλ), οδηγήθηκε στη διατύπωση μιας θεωρίας για την απόδοση του χρώματος και του φωτός που έγινε γνωστή με τους όρους **Πουαντιλισμός ή Ντιβιζιονισμός**. Ζωγραφίζει με μικρές μικρές κουκίδες, στιγμές καθαρού χρώματος, οι οποίες αναμειγνύονται στο ανθρώπινο μάτι μέσω της απόστασης, για να δώσουν ένα συγκεκριμένο χρώμα.

Με την οπτική ανάμειξη του χρώματος έχουμε πιο πλούσια και πιο λεπτά χρωματικά εφέ από εκείνα που μπορούν να επιτευχθούν με τις συμβατικές ποσοτικές αναμίξεις του χρώματος.

ΤΟΥΛΟΥΖ ΛΟΤΡΕΚ; ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ 1891

Ο Γάλλος ζωγράφος Τουλούζ-Λοτρέκ (1864-1901) έφερε πραγματική επανάσταση στην τέχνη της αφίσας, αποδίδοντας τον **ιλουζιονιστικό*** χώρο με ένα τρόπο που θυμίζει γιαπωνέζικες στάμπες και συνδέοντας τα μορφότυπα των γραμμάτων με τα εικαστικά στοιχεία της σύνθεσης.

Κυριαρχεί η επίπεδη απόδοση των μορφών, με καμπυλόγραμμα περιγράμματα.

Το έργο του "Μουλέν Ρουζ" αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα των κραυγαλέων χρωμάτων, έντονων περιγραμμάτων και θεατρικών φωτισμών που χαρακτηρίζουν το ύφος του.

ιλουζιονισμός: κάθε ζωγραφική που εκμεταλλεύεται όλα τα τεχνικά στοιχεία της προοπτικής για να δώσει την εντύπωση ότι ο ζωγραφικός χώρος αποτελεί προέκταση του πραγματικού.